

Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu

ul. Zielona 8, 61-851 Poznań

tel.: 85 95 710; fax: 85 31 332; e-mail: poznan@rio.gov.pl

adres do korespondencji: skrytka pocztowa nr 223; 60-967 Poznań 9

Poznań, dnia 18 marca 2019 r.

WA-0280/8/2019

Pani
Małgorzata Chołodowska
Zastępca Burmistrza
Miasta Złotowa

W związku z wnioskiem z dnia 14 lutego 2019 r. (doręczonym w dniu 19 lutego 2019 r.) dotyczącym dopuszczalności finansowania z budżetu Gminy Miasto Złotów wydatków związanych z energią elektryczną, zużytą w celu oświetlenia zewnętrznego zabytkowych brył dwóch kościołów parafialnych, położonych na terenie Miasta, Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu wyjaśnia, co następuje.

Zgodnie z art. 13 pkt 11 w związku z art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 561, z późn. zm.) Izba udziela wyjaśnień w sprawach dotyczących stosowania przepisów o finansach publicznych: jednostkom samorządu terytorialnego, związkom metropolitalnym, związkom międzygminnym, stowarzyszeniom gmin oraz stowarzyszeniom gmin i powiatów, związkom powiatów, związkom powiatowo-gminnym, stowarzyszeniom powiatów, samorządowym jednostkom organizacyjnym, w tym samorządowym osobom prawnym, innym podmiotom, w zakresie wykorzystywania przez nie dotacji przyznawanych z budżetów jednostek samorządu terytorialnego z obszaru województwa wielkopolskiego. Wyjaśnienia na podstawie tego przepisu są udzielane wówczas, gdy wniosek nie dotyczy prośby o wskazanie sposobu rozwiązania konkretnej i indywidualnej sprawy, wnioskodawca wskaże konkretny przepis lub przepisy z zakresu finansów publicznych, którego (których) stosowanie rodzi wątpliwości i ma być przedmiotem wyjaśnień Izby oraz dołączy opinię prawną radcy prawnego urzędu zawierającą stanowisko w tym przedmiocie.

Przesłany wniosek nie spełnia wszystkich z powyższych wymogów, gdyż nie została przedstawiona opinia radcy prawnego.

Niemniej jednak tut. Izba wskazuje na ogólne regulacje prawne dotyczące kwestii podniesionych we wniosku.

Zgodnie z art. 216 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077, z późn. zm.) wydatki budżetu jednostki samorządu terytorialnego są przeznaczone na realizację zadań określonych w odrębnych przepisach, a w szczególności na zadania własne jednostek samorządu terytorialnego. Przepis ten wskazuje na ścisłe powiązanie wydatku budżetowego z realizacją zadania publicznego (własnego), które zostało określone w odrębnym przepisie. Legalność wydatku budżetowego należy zatem oceniać w kontekście zadań własnych określonych przepisami prawa.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994, z późn. zm.) – dalej jako u.s.g. – do zakresu działania gminy należą wszystkie sprawy publiczne o znaczeniu lokalnym, niezastrzeżone ustawami na rzecz innych podmiotów. Stosownie zaś do art. 7 ust. 1 u.s.g., do zadań własnych gminy wynikających z zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty należą m.in. zadania obejmujące sprawy promocji gminy (pkt 18).

Wyszczególnione we wskazanym przepisie zadanie własne w zakresie promocji gminy może obejmować zróżnicowane w formie i treści działania popularyzatorsko-marketingowe. Mogą to być działania jednorazowe jak i długookresowe.

Zauważyć należy, że brak jest ustawowej definicji pojęcia „promocja”. W potocznym zaś znaczeniu pojęcie to ma szeroki i nieostry zakres znaczeniowy. Według „Nowego Słownika Języka Polskiego”, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2002 r., s. 755, przez pojęcie „promocja” rozumie się reklamowanie, upowszechnianie, propagowanie czegoś, co w kontekście zadań gminy należy rozumieć jako reklamowanie czy propagowanie gminy. W wyroku z dnia 6 grudnia 2000 r., sygn. akt I SA/Gd 2038/99, Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że wydatek na promocję gminy powinien uwzględniać takie aspekty, jak: realny krąg potencjalnych klientów, koszt, wiarygodność kontrahenta, racjonalne założenie, że gmina osiągnie wymierne korzyści z danego działania. Nie chodzi więc o blankietową zgodę na jakiegokolwiek wydatki związane z promocją, lecz o wydatki racjonalne, sensowne, wyważone, powiązane z dobrze opracowaną koncepcją (por. A. Borodo, Glosa do wyroku NSA z dnia 6 grudnia 2000 r., I SA/Gd 2038/99, OSP 2001/11/158).

Biorąc pod uwagę powyższe co do zasady nie można wykluczyć tezy, że przeznaczenie komunalnych środków na zewnętrzne oświetlenie obiektów sakralnych - będących jednocześnie zabytkami na terenie danej gminy - może mieć charakter promocyjny. Oświetlenie obiektów będących wizytówką architektoniczną gminy, wyeksponowanie

walorów artystycznych i estetycznych tych obiektów może się przyczynić do promocji gminnych walorów turystycznych. Ważne jest jednak to, aby uzyskane efekty były w tym przypadku współmierne do poniesionych nakładów.

Jednakże ocena legalności ww. działania powinna zostać przeprowadzona w odniesieniu do konkretnego stanu faktycznego i przy uwzględnieniu wskazanych powyżej przesłanek. Wydając środki publiczne na ten cel, należy pamiętać, aby uzyskany efekt był współmierny do poniesionych nakładów oraz dotyczył szerokiej grupy odbiorców.

W wyroku z dnia 6 grudnia 2000 r. Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził również, że za zadanie własne gminy w rozumieniu art. 7 ust. 1 u.s.g. można uznać promocję miasta jako centrum turystycznego, jeśli jej zakres (realny krąg potencjalnych klientów), forma, koszt i wiarygodność kontrahenta pozwala na racjonalne założenie, że wspólnota samorządowa osiągnie wymierne korzyści z napływu dodatkowej liczby turystów.

Wskazać również należy, iż zgodnie z art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 2 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych ocena legalności planowanych wydatków w budżecie gminy należy do właściwości Kolegium Izby i jest dokonywana w trakcie badania uchwał budżetowych.

Stanowisko prezentowane przez Izbę nie stanowi wiążącej interpretacji prawa, a jedynie pogląd Izby w zakresie objętym pytaniem.

PREZES IZBY
Grażyna Wróblewska
Grażyna Wróblewska

